

Peter Guidi (1949 – 2018)

Er zit een verliefd stelletje in de lobby van een hotel waar een verbouwing gaande is. De timmerman hamert er lustig op los en de doffe dreunen van zijn hamer zijn een paar verdiepingen hoger nog te horen. Zegt de jongen tegen het meisje: 'Schat, luister! Ze spelen ons favoriete liedje!' Deze mop vertelde Peter Guidi me enkele jaren geleden. Het was typerend voor hem omdat hij er op humoristische wijze zijn zorg over de toekomst van de jazzmuziek mee uitdrukte. Peter (saxofonist, fluitist, componist) was een gedreven talent scout, dirigent en docent van generaties Nederlandse jazztalenten. In de bijna drie decennia dat ik het geluk had om met hem samen te werken verdween jazzmuziek bijna helemaal uit de ether en werd het aantal jazzpodia meer dan gehalveerd. Peter maakte zich grote zorgen over het gebrek aan media-aandacht voor jazz want hoe zouden jonge mensen dan nog kennis kunnen maken met deze fantastische muziek? Nou, door de orkesten van Peter bijvoorbeeld.

foto's: Minke Faber en Robert Swart

Als jongeren hun leeftijdgenoten jazz zagen spelen kon hen dat inspireren om zelf ook met die muziek aan de slag te gaan en 'have serious fun' zoals hij dat altijd noemde. Bij de Muziekschool Amsterdam bouwde hij aan een jazzafdeling en dirigeerde hij verschillende bigbands. Met zijn Jazz Juniors en Jazz Focus Bigbands won hij vele (inter)nationale prijzen. Maar belangrijker dan een uitpuilende prijzenkast vond hij zijn jazzmissie die hij vol vuur uitdroeg. Jazz als middel om te leren samenwerken en uit te blinken, een manier om jezelf uit te drukken en te ontplooiën. Peter was een bevolgen jazzmissionaris. In de 90'er jaren overwoog hij een voettocht te maken naar Rome om aandacht te vragen voor de Europese jazz. Die voettocht is er nooit van gekomen maar wel een fantastisch optreden van een Europese Bigband, samengesteld en gedirigeerd door Peter, in de hal van het Europarlement in Straatsburg. Na afloop hadden we een gesprek met zangeres Nana Mouskouri, toen voorzitter van de culturele commissie, over de kansen en noden van de jazz. De actie was succesvol maar een politieke lobby vergt een lange adem en een overdosis vergaderen terwijl Peter meer een

man van de concrete actie was. Juist daarom was hij voor de Ntb van onschatbare waarde; hij was jarenlang lid van de werkgroep Jazz Ntb en zat enkele jaren in het bestuur van de bond. Peter was een echte ambassadeur van ons en vertelde aan zijn studenten hoe belangrijk het is om je als beroepsmusicus te organiseren in een tijd waar muziek juist niet op waarde wordt geschat. Hij stond aan de wieg van de Dutch Jazz Competition en was samen met ons initiatiefnemer van het Nationaal

Jeugd Jazz Orkest dat hij in het eerste jaar ook dirigeerde. Hoeveel hij betekende voor zijn jazztalenten bleek uit het straatconcert dat zijn leerlingen, vlak voor zijn overlijden, voor zijn huis gaven om hem te bedanken en te eren. Hij overleed op 17 april jl. na een kort ziekbed. Wij zullen hem ontzettend missen.

Anita Verheggen (namens alle medewerkers en het bestuur van de Ntb)

